

associacions, noves publicacions, etc. També hem de fer esment a la segregació de Gimènells i el Pla de la Font, que es produí l'any 1991, després d'un referèndum.

Tota aquesta transformació sociopolítica s'engloba dins d'un procés de creixement, ja hem esmentat l'econòmic, però també cal destacar l'urbanístic i el demogràfic. Ja durant els anys setanta es crearen diverses urbanitzacions al llarg del terme municipal, però fou fa vint anys (1981), amb la publicació de les Normes Subsidiàries de planejament urbanístic, que començà a dibuixar-se l'Alpicat que avui coneixem. Durant els anys noranta l'increment de la construcció de nous habitatges fou notable. Indefectiblement, al creixement urbanístic li segueix el creixement demogràfic majoritàriament de gent que deixa la capital per buscar la tranquil·litat d'un poble i, al ritme actual, en poc temps haurem doblat la població de l'any 1991.

El melic del món. Reflexions finals davant el segle XXI

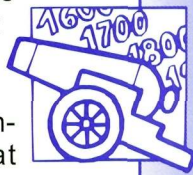
Crònica d'un mil·lenni arriba al seu final. Al llarg d'aquests set articles a la revista *El Nou Pinetell* hem vist, a grans trets, l'evolució històrica d'Alpicat, la seua pobresa, la seua petitesa, la dependència de Lleida i el continu esforç de superació de les desgràcies, que imprimeix el caràcter d'un poble.

La cruïlla del segle XXI és, per a Alpicat, la cruïlla de la consolidació com a poble emergent i destacat dins el context comarcal, però no sense uns dubtes de futur als quals s'ha de fer front amb noves idees i vells prejudicis. És per això pel que serveix la història, per aprendre del passat. Només reflexionant i qüestionant-nos el present podem saber cap a on ens hem

d'encaminar col·lectivament i és per això que em plantejo un seguit d'interrogants:

Alpicat ha deixat d'ésser un poble pagès. Volem que continuï essent-ho? Amb l'estructura de la terra actual, es pot ser pagès?, o és millor fer-hi cases arrencades? Abans foren el blat, el raïm o les olives, ara són les peres i les

identitat com a poble és el problema del futur: tots som lleidatans, però, comte!, uns més que els altres. El desenvolupament d'Alpicat s'ha d'emmarcar dins d'un desenvolupament supra-municipal que, sens dubte, ha de liderar la capital però sense menysprear la independència municipal que a Alpicat tants

Primer ajuntament democràtic. 1979-1983

mançanes; són també el producte del futur?

Alpicat està entre els 10 municipis més poblats de la província. El perfil dels habitants d'Alpicat ha canviat i la majoria de la població fa menys de deu anys que hi viu, pot un poble petit assumir amb garanties aquesta irrupció de nous veïns? És bo que continuï aquest ritme de creixement?, es pot aturar?, s'ha d'aturar? La integració d'aquests nous alpicatins ha de ser imminent i tema prioritari en l'agenda municipal, però, de qui ha de ser l'esforç, d'uns, dels altres o de tots dos? En definitiva, què volem ser? un poble de serveis, un poble dormitori o... un Poble.

Estem davant d'una societat nova; enfront d'una mentalitat de societat vella, una societat que reclama nous serveis i crea noves necessitats, però que no sempre s'han de resoldre perquè cal mesurar les limitacions que té un poble. La

anys ens va costar d'assolir. D'uns anys ençà hi ha un corrent d'opinió a Lleida que voldria un major control sobre aquests pobles del voltant que s'expandeixen a costa seua. Hem d'estar alerta si no volem que se'ns engoleixin.

Que l'arbre no deixa veure el bosc, ja ho sabem. Que els pros i els contres són difícils d'assumir també. La història d'Alpicat ens ensenya que, malgrat les dificultats, sempre ens acabem superant. Estem vivint el millor període de la nostra llarga història, són vaques grasses; sempre serà així?

Fabià Corretgé Blasi

Rituals de Cap d'Any

ELS TRES DESITJOS

Després del sopar de Cap d'any i sempre abans de les campanades, escriu en un paper els tres desitjos que desitjaries veure complerts en el nou any. Doblega el paper en quadre a part i guarda'l a part; més tard, metre et prens el raïm, trepitja'l amb el peu dret. Acabades les felicitacions, diposita el paper en un recipient de fang, mulla'l d'alcohol i crema el paper amb la flama d'una espelma. Deixa que el paper es consumeixi fins que pugui reduir-se a cendres i, per últim, llança-les a un riu o, en el seu defecte, en un inodor. La força màgica de l'aigua que flueix servirà perquè, en poc temps, es vegin complerts els teus desitjos.

RITUAL DE LA PIRAMIDE

La nit del 31 de desembre posa damunt d'un plat tres espelmes: blava, groga i vermella, formant una piràmide o triangle imaginari. Posa un plat i espelmes i, en el moment que comenci aquesta, encens les espelmes amb un llumí de fusta. Deixa que es consumeixi a poc a poc i mai les apagueu d'una bufada, perquè si no els vostres desitjos no es veuran complerts. Una vegada consumides les espelmes, retira el plat del suport i guarda'l, sense netejar-lo, en un lloc segur de la casa, com si fos un talismà.

MENJAR COM UN POBRE

Diu la tradició que si vols que el teu rebost estigui ple durant tot l'any nou hauràs de menjar com un pobre el 31 de desembre. Això i no una altra cosa és el que explica que les lleties sigui a Itàlia el plat típic de la nit de Cap d'Any. Associada a la humilitat, els italians mengen almenys una cullerada d'aquest llegum en un dels menjars familiars amb què s'acomiada l'any. Amb les lleties se simbolitza l'acabament de les penúries i que en els mesos pròxims hi haurà diners per portar a la taula altres menjars.

Col·laboradora de la nit del misteri
Alpicat ràdio

Tomy Martínez Contreras

MÓN DE SCONTEGUTS

Si voleu presentar articles per a la propera edició d'*El Nou Pinetell*, podeu fer-los arribar personalment a l'Ajuntament, en català i en disquet, que us serà retornat, o enviar-los per correu electrònic a l'adreça agilart@alpicat.ddl.net, abans del dia 25 de febrer de 2002.

Nostradamus, historiador i profeta

Qui va ser Nostradamus?
Michel de Notredame, més conegut per la llatinització del seu nom: Nostradamus neix a Saint-Remy (Provença, França) el 14 de desembre de 1503. La seva família és d'origen jueu, cristianitzada en la persona del seu avantpassat Abraham Salomon per consell del rei René d'Anjou.

La família de Nostradamus, el pare notari i l'avi metge i estudiós matemàtic, fa que es creï un clima que desperta la vocació del futur metge i astrònom.

Nostradamus estudia a Avinyó i Montpeller i encara que no té el títol de metge, exerceix com a tal a Narbona, Tolosa i Bordeus (1525-1529). Torna a Montpeller, obté el títol de doctor i s'estableix a Agen. Contrau matrimoni del qual va tenir dos fills, que moren, com també la dona, poc temps després.

Inicia, llavors, una vida de viatges fins que deu anys després, en 1544 contrau matrimoni amb una noia rica de Salon. L'any següent es propaga una epidèmia de pesta. És reclamat a Aix i Lió, on obté èxits terapèutics que li permeten publicar més tard *Le Remède Très Utile Contra le Peste et Toutes les Fievres Pestilentielles* (París 1561). Encara que no és la primera obra que publicà. En 1555, *El Almanach*, títol amb que s'editen les profecies.

Atacat per uns i respectat per altres, Nostradamus prossegueix. La seva vida sense dificultat en un món que condemna a la foguera qui és sospitós de heterodoxia; però amb la protecció de Catalina de Mèdicis primer, i més tard la mort de Enric II, en unes circumstàncies que apareixen descrites en les profecies, li

atorguen celebritat i honors fins al punt que el príncep de Manuel de Savoia, la princesa Margarida, i fins i tot, la del rei Cales IX el nomenen metge particular.

Mor al 1566 a Salon. Encara ara és admirat com a savi o vident i depreciat per altres com un xerraire.

La polèmica d'avui

No fa gaire, per internet circulava una profecia de Nostradamus, on descriu l'atac a les dos torres bessones:

"Arribarà del cel l'au de la destrucció,
cauran els dos trons bessons,
cremarà el foc del caos
i quan els ocells tornin a volar
s'armarà la tercera
i es farà en nom d'altres"

Al primer any del nou mil·lenni als que vindran del cel amb un gran rei del terror el foc cremaran a 45 graus i les flames cauran en la nova ciutat."

Aquesta profecia no està dintre de les 1.174 quartetes que va repartir en 12 centúries Nostradamus.

Aquesta profecia en concret va ser escrita per Nail Marsal, un estudiant d'una universitat

canadenca que va fer un estudi crític de les profecies de Nostradamus on va incloure una profecia seva. Ell opinava que amb l'ambigüitat amb què estaven escrites donaven lloc a moltes interpretacions. La profecia que va incloure a la tesi:

"A la ciutat de Déu
Del cel vindrà un gran tro
Que destruirà les dos germanes.
Mentre la fortalesa duri
El gran líder sucumbirà."

Aquesta mateixa profecia surt per internet modificada, i inclou:

"Mentre la nova ciutat
Estigui en caos i en flames
S'armarà la tercera."

Segons els estudiosos la profecia que s'atansa més, de Nostradamus, és:

" Cinc i quaranta graus cel cremarà
foc a prop a la gran ciutat nova
en un instant gran flama expandida saltarà
quan es voldrà als Normands ficar a prova."

Nova York es troba al paral·lel 41.

Nostradamus va utilitzar termes grecs, llatins i provençals, ja que no disposava d'una llibertat d'expressió. Cal recordar en el temps en què va viure. Ell va dir una vegada:

"que s'allunyessin els necis i ignorants i que solament s'atansessin la gent iniciada."

Presentador de la Nit del Misteri Alpícat Ràdio
José Sancho Ticó